

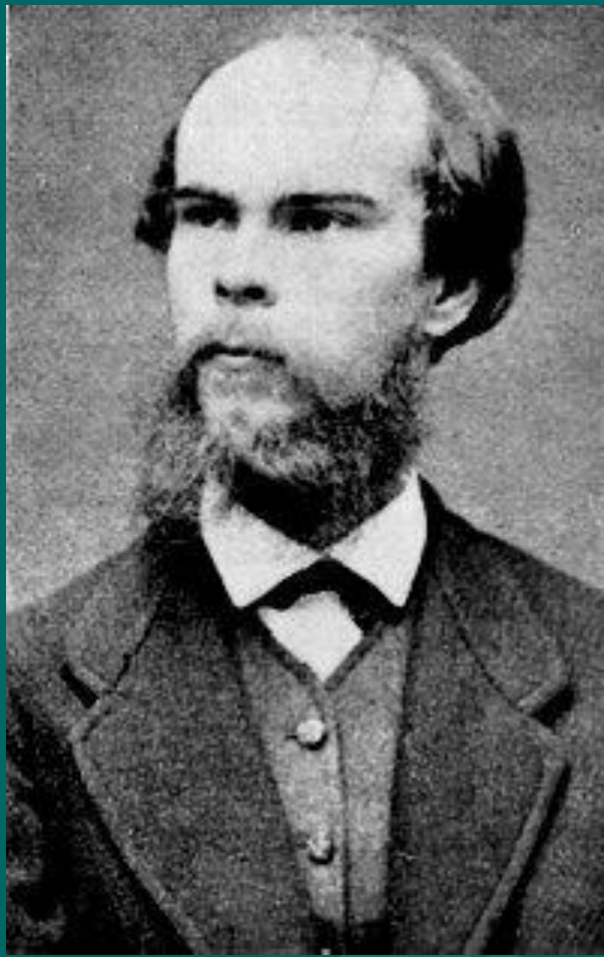
СИМВОЛІЗМ – ВСТУП У ХХ СТОЛІТТЯ

Символізм (від грець. Symbolon –знак, символ) – одна з стильових течій модернізму. Символісти проголосили символ основою мистецької творчості.

- Алегорія (з грец. αἰεδογία — іносказання) — образ, у якому зображення має переносне значення, вираження ідеї у предметному образі.
- Містика (з грец. «потаємний», «прихований») — віра в існування надприродних сил і можливість спілкування з ними людини.
- Символ (з грец. «знак») — умовне позначення якого-небудь предмета, поняття або явища; художній образ, що умовно відтворює усталену думку, ідею, почуття.

- Символізм зародився у Франції в 70-80х роках Х ІХ ст. як протипага реалістичній літературно-художній практиці того часу. Основні принципи символізму вперше виникли у творчості французьких поетів **Поля Верлена**, **Стефана Малларме** та ін.

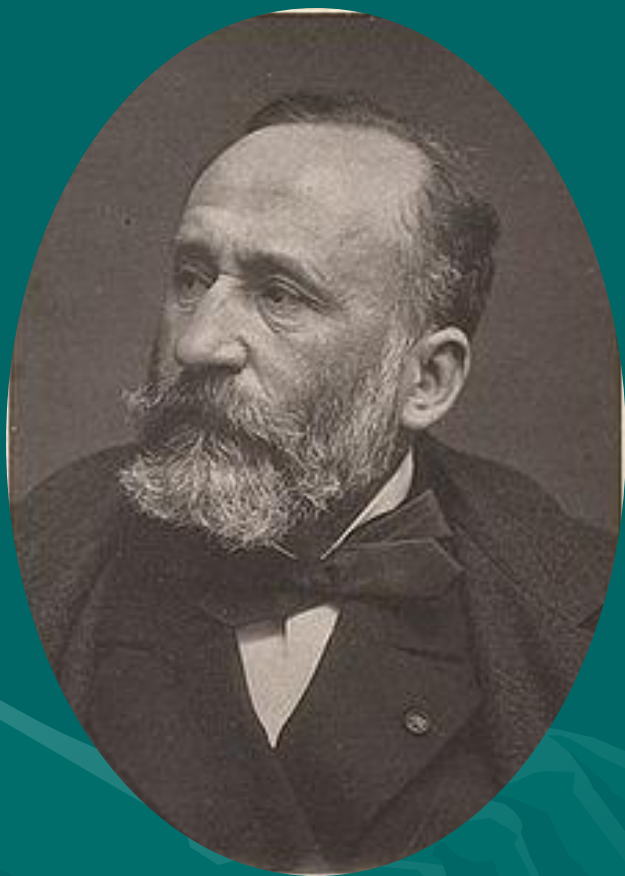

Поль Верлен

Стефан Малларме

- Символу завжди притаманна невизначеність, тому що духовний зміст важко передати словами. Символісти розрізняють два світи: світ речей і світ ідей. Вони вважають, що за світом речей, який ми бачимо, існує інша — справжня дійсність, яку наш реальній світ лише невиразно відображає.

- Тісно пов'язана із символізмом творчість П'єра Пюві де Шаванна (1824-1898), хоч образна конкретність і відточеність малюнка деякою мірою позбавляли його твори витонченості, властивої цьому стилю.

«Смерть и девушки» (1872)

«Сон» (1867)

«Надежда» (1872)

«Бедный рыбак» (1881)

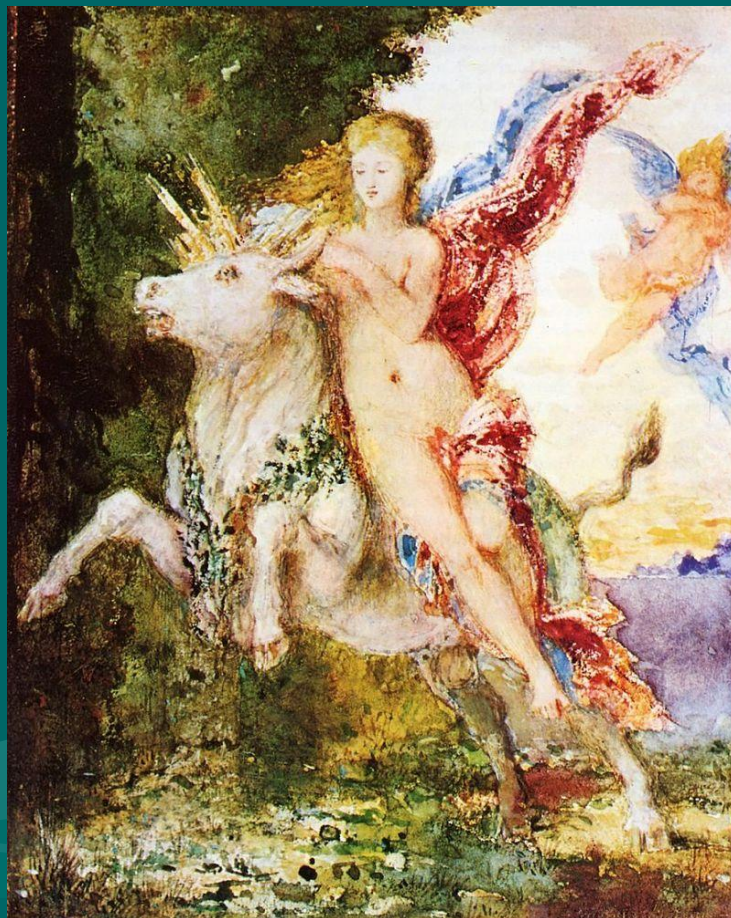
- Характер символіки Гюстава Моро (1826-1898) зовсім інший. Він прагнув зображувати персонажів у стані сильної заглибленості в себе. Картина, на його думку, повинна зачаровувати фантастичністю, її краса має давати насолоду. Тому французький живописець звертався до міфологічних образів, застосовував гру світла, намагався вражати орнаментами й іншими декоративними деталями.

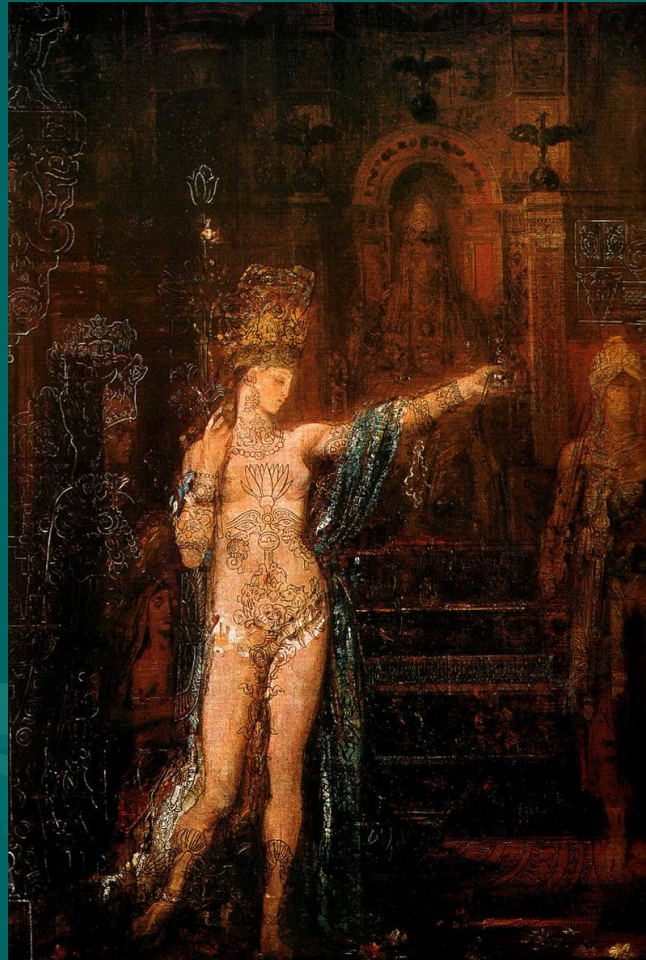
Орфей, 1865

Європа і бик, 1869

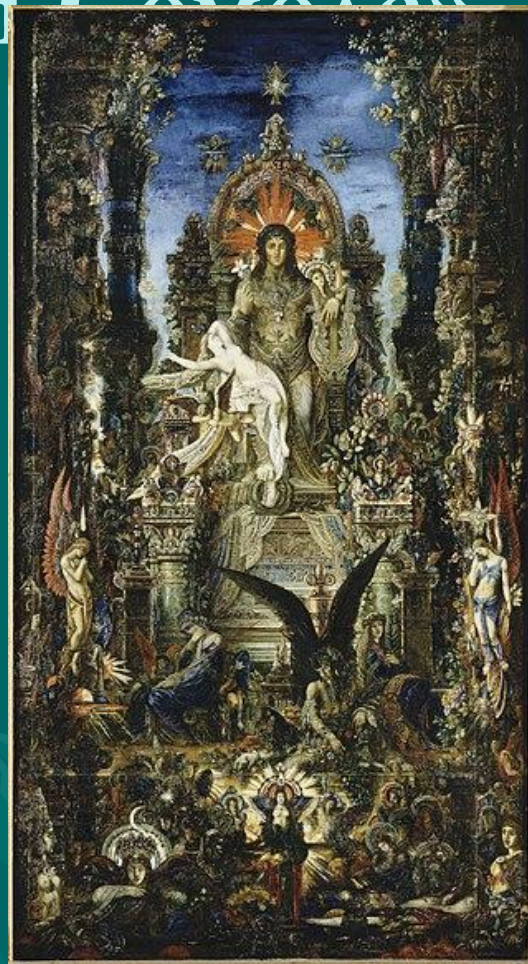

Саломея, 1876

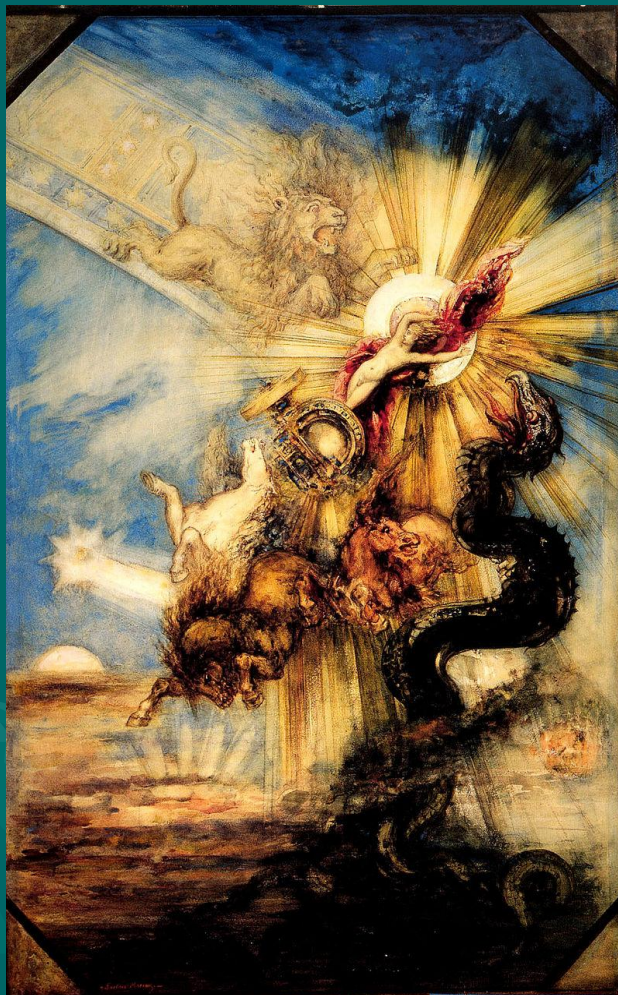

«Юпітер і Семела», 1894

«Юпітер і Семела», 1894-95

«Фаетон», 1878

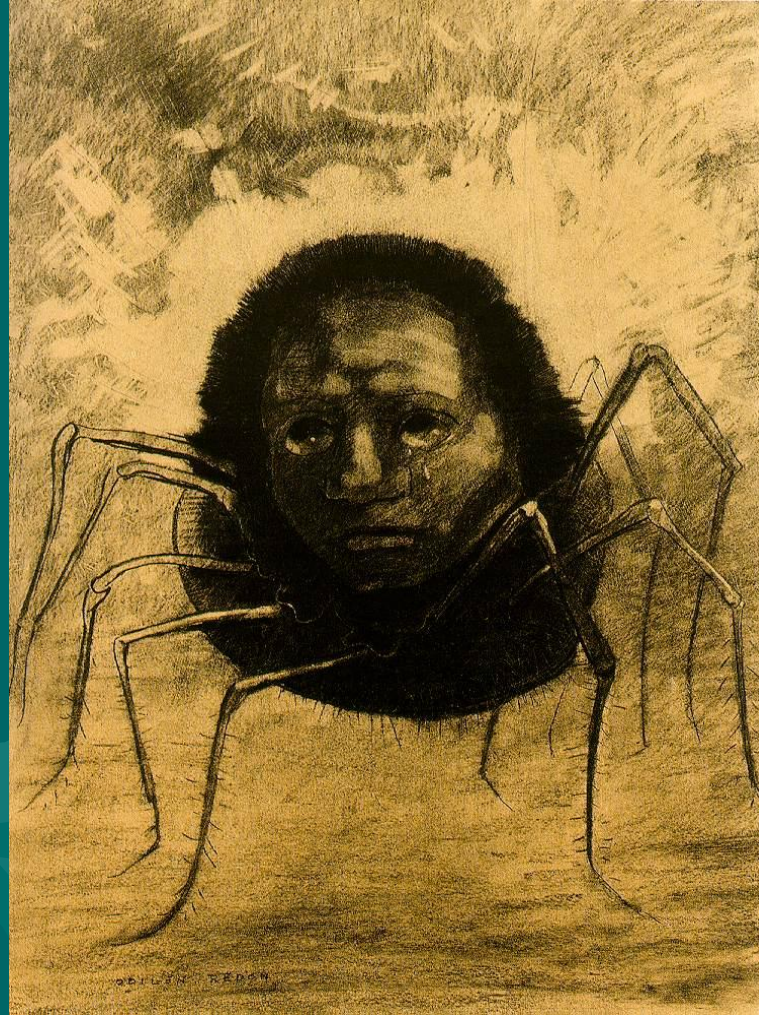
- Фантасмагоричні ідеї притаманні графіці й живопису Оділона Редона (1840-1916), творчість якого традиційно поділяється на два періоди: «чорний» і «кольоровий». У графіці «чорного» періоду — моторошних малюнках вугіллям — переважали образи світового зла, кошмари. Найяскравішим їхнім втіленням стало зображення павука з людським обличчям. Роботи «кольорового» періоду полонять вмінням французького митця передавати духовність і чистоту за допомогою яскравих кольорових потоків.

Оділон Редон, Пейрельбад, 1897

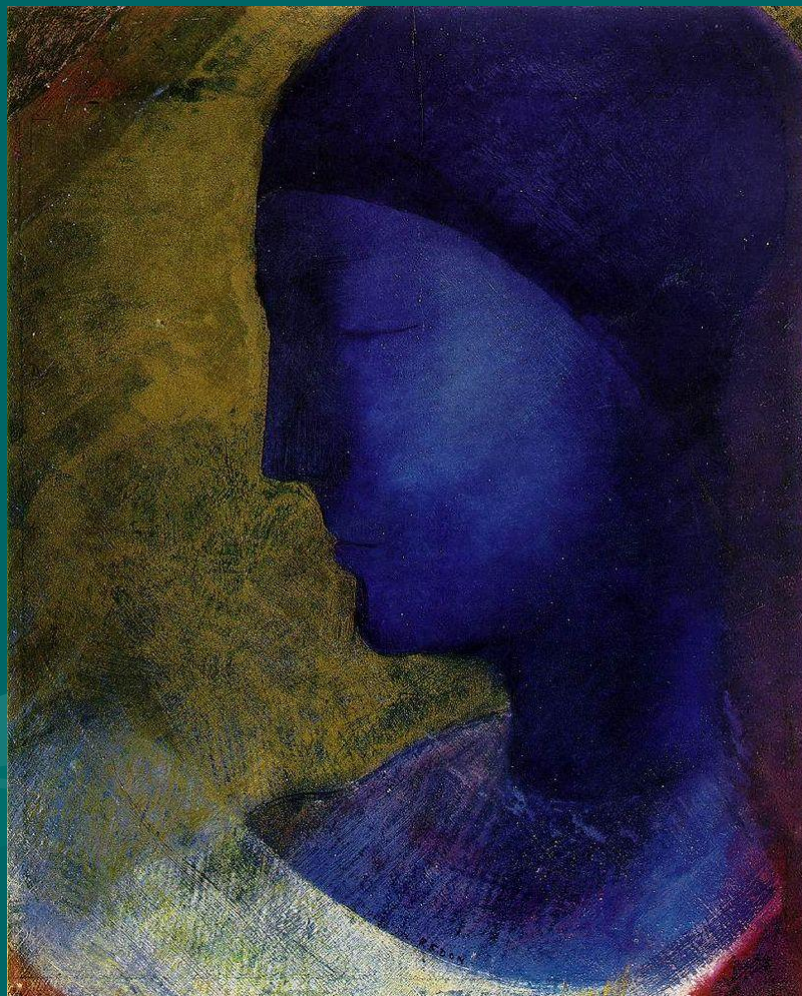
Павук, що плаче. 1881, вугілля

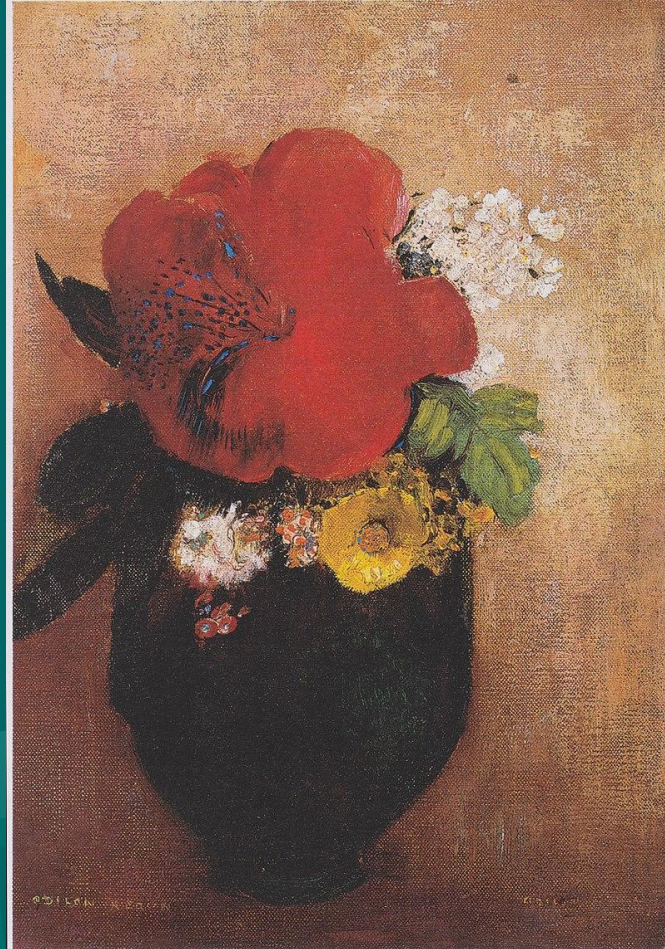
Болотяна квітка з альбому
присвяченому Гоя. 1885, вугілля

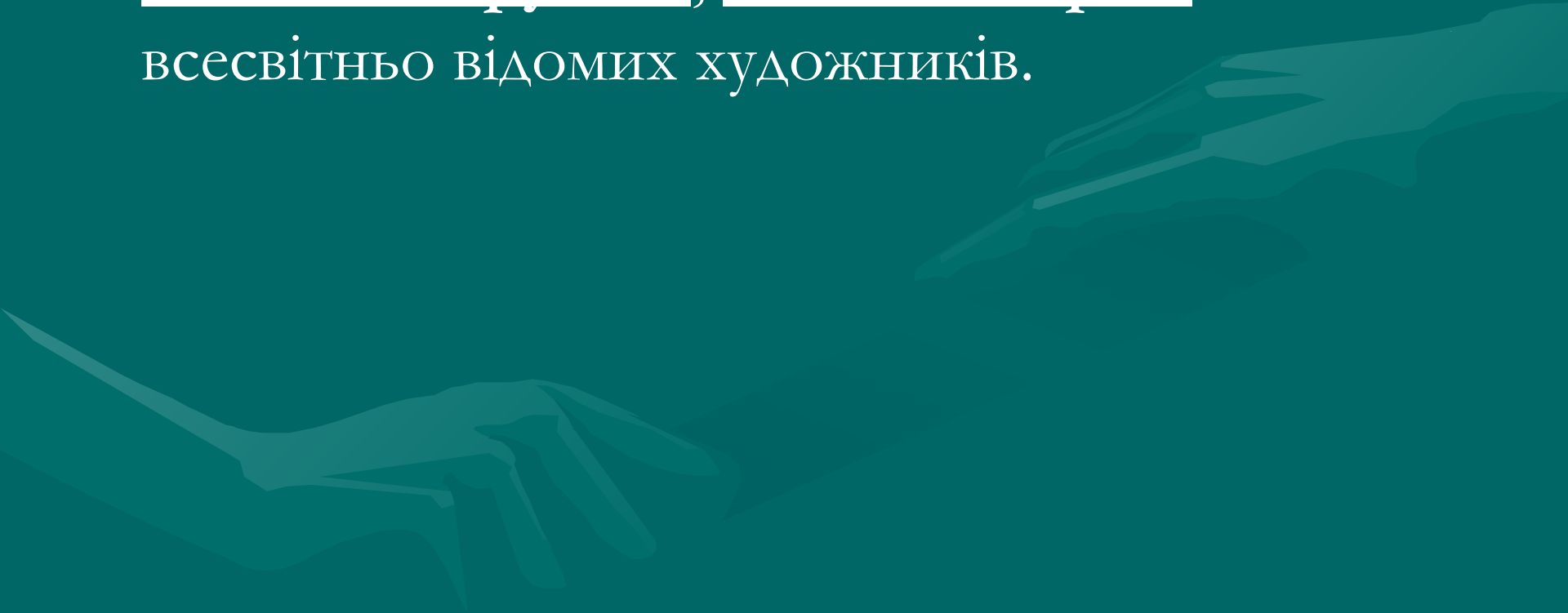
Золота клітка, 1892; масло з
ПОЗОЛОТОЮ

Букет квітів, 1895; масло

- Символізм по-різному розквітнув у творчості Михайла Врубеля, Миколи Реріха та інших всесвітньо відомих художників.

Творчість Михайла Врубеля

- «Голова демона» 1890

«Квіти»

Творчість Миколи Реріха

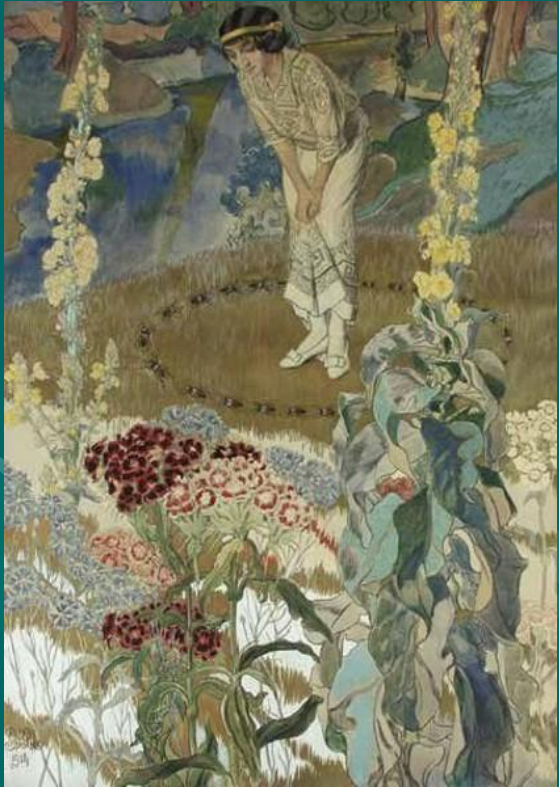
«Гонець». 1897

Заморські гості. 1901

- У творчості художника і поета Михайла Жука (1883-1964) яскраво виявився синтез символізму і модерну. Рослини, особливо квіти, — улюблені мотиви митця. їх намальовано не в природному середовищі, а ізольовано, що наближає композиції до творів декоративного мистецтва

Домашнє завдання

- 1. У яких видах мистецтва виявився символізм?
- 2 Назвіть батьківщину символізму та основні ознаки цього стилю.
- 3. Поясніть, як ви розумієте значення термінів «символ» і «алегорія» на прикладі конкретних творів мистецтва за ілюстраціями з підручника. (тема 3-4 стор.26-33)